

บทที่ 1

คำแนะนำ ข้อควรปฏิบัติ

เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

การเขียนและพิมพ์วิทยานิพนธ์ (Thesis) /การค้นคว้าอิสระ (Independent Study)

การศึกษาระดับมหาบัณฑิตเป็นการศึกษาในเชิงลึก นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทุกคนจะต้องผ่านกระบวนการศึกษาที่ซับซ้อนและลึกซึ้งซึ่งมากกว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรี จึงกำหนดให้นักศึกษาต้องเขียนวิทยานิพนธ์ (Thesis) /การค้นคว้าอิสระ (Independent Study) ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนจะสำเร็จการศึกษาเป็นมหาบัณฑิต เพราะความรู้ในระดับบัณฑิตศึกษานี้มุ่งเน้นในเรื่ององค์ความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเองเป็นสิ่งสำคัญ และการเขียนงานทางวิชาการที่สอดคล้อง เหมาะสม และถูกต้องตามหลักการทางวิชาการนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการนำเสนอรายงานการศึกษาวิจัย

งานเขียนวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ เป็นงานที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งถูกถ่ายทอดจากความรู้และทักษะที่เป็นผลงานจากการค้นคว้าทดลองและวิจัยในหัวข้อใด ๆ และนำข้อมูลมาเรียบเรียงในรูปแบบที่แสดงถึงผลงานที่เป็นความรู้ในสาขาวิชาดังกล่าวได้อย่างเด่นชัดและมีหลักฐานประกอบ โดยการแสดงข้อเท็จจริงที่ค้นพบ และ/หรือที่ได้จากการทดลองที่มีคุณค่าถูกต้อง และสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือเป็นข้อมูล สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกันต่อไปได้ ทั้งนี้ การเขียน และการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาใช้รูปแบบเดียวกัน แต่ปรับเปลี่ยนหัวข้อการนำเสนอในบางหัวข้อเท่านั้น

ประเภทของงานนิพนธ์

เอกสารทางวิชาการที่เป็นผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งอาจมีลักษณะใกล้เคียงกันทั้งดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ แต่ยังมีส่วนที่แตกต่างกันในประเภทของงานนิพนธ์ดังกล่าวนี้ คือ

1. ดุษฎีนิพนธ์ (Dissertation) เป็นงานเขียนทางวิชาการที่มีขอบเขตการศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้ง กว้างขวาง เน้นความคิดริเริ่ม และการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และมุ่งหวังให้เป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้

2. วิทยานิพนธ์ (Thesis) มีขอบเขตการศึกษากว้างขวาง ละเอียด ลึกซึ้ง มีข้อมูลชัดเจนถึงสิ่งที่ได้ค้นพบหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ เนื้อหาสาระ ข้อเท็จจริง โดยรายละเอียดของวิทยานิพนธ์มีปริมาณและคุณค่าสูงกว่าการค้นคว้าอิสระ

3. การค้นคว้าอิสระ (Independent Study) เป็นการศึกษาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเป็นระบบ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าอิสระจะไม่ลึกซึ้งเท่ากับวิทยานิพนธ์และไม่เน้นว่าต้องเป็นความรู้ใหม่ นั่นเพราะข้อมูลอาจได้มาจากการค้นคว้ารวบรวมผลงานของผู้อื่น แล้วทำการวิเคราะห์ สรุปผล ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นไว้เป็นเรื่องเดียวกัน

เอกสารทางวิชาการประเภทต่าง ๆ ถูกถ่ายทอดในลักษณะที่แตกต่างกันในเชิงของเนื้อหา และ/หรือการนำเสนอ แต่สำหรับรูปแบบการนำเสนอที่อาจมีการเรียบเรียงงานเขียนอย่างถูกต้องตามแบบที่กำหนดของแต่ละสถาบัน หรือหน่วยงาน และสำคัญคือจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์แบบแผนการเขียนที่เหมาะสมในเชิงวิชาการจึงจะเป็นที่ยอมรับในผลงานนั้น ๆ

ลักษณะสำคัญของงานเขียนทางวิชาการ

งานเขียนทางวิชาการเป็นงานเขียนที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากสารคดีประเภทอื่น เป็นงานที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอความรู้ และข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นหลักวิชาการ ทฤษฎี หรือข้อค้นพบในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ทั้งทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยการเขียนงานทางวิชาการนั้นจะต้องเรียบเรียงเนื้อหา และมีการอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ หรือการประมวลเนื้อหาแล้วเขียนเรียบเรียงใหม่ มีการใช้ศัพท์ทางวิชาการเฉพาะสาขา และอธิบายโดยการยกตัวอย่าง การอ้างอิงสถิติ หรือผลงานวิจัยที่สอดคล้องกันในเชิงเนื้อหา และแทรกผลการศึกษาวิจัยหรือทัศนะทางวิชาการของตนเอง ดังนั้น งานเขียนทางวิชาการจึงมีหลักการและลักษณะที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. ความถูกต้อง เทียบตรง และแม่นยำ (Preciseness)

การเสนอข้อมูล หรือผลการศึกษาอย่างตรงตามความเป็นจริง ไม่บิดเบือน มีเหตุผลทางวิชาการสนับสนุน และต้องตรวจสอบการใช้คำ ประโยค และการวางโครงเรื่องอย่างเป็นระบบ

2. ความรัดกุม (Conciseness)

การเสนอข้อมูลครบถ้วน มีความกะทัดรัด การบรรยายและพรรณนาเนื้อหาที่มีความเหมาะสมไม่ขยายเนื้อหา ข้อค้นพบ หรือความจริงที่เกินความจำเป็น และไม่ตัดเนื้อหาจนสั้นเกินไปซึ่งต้องคงเนื้อหาข้อมูลสำคัญไว้อย่างครบถ้วน

3. ความมั่นคงหรือความคงเส้นคงวา (Consistency)

การเสนอข้อมูลจะต้องใช้ภาษาให้คงที่ เช่น คำที่มีความหมายเดียวกัน อาจใช้คำได้หลายคำ แต่ควรเลือกใช้เพียงคำใดคำหนึ่งในการนำเสนอทั้งหมด รวมทั้งรูปแบบและลักษณะการเขียนก็ต้องมีความสม่ำเสมอตั้งแต่ต้นจนจบ

4. การลำดับความ และลำดับเหตุการณ์ (Succession and Sequence)

การนำเสนอข้อมูลจะต้องเรียงลำดับตามใจความสำคัญของเนื้อหาอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ เนื้อหา วิธีการเขียน และทัศนะของผู้เขียน กล่าวคือ

4.1 เนื้อหา ซึ่งงานเขียนทางวิชาการจะต้องมีเนื้อหาที่ตรงกับความ เป็นจริง มีข้อมูลที่เชื่อถือได้ โดยข้อมูลที่นำมาเรียบเรียงเป็นการประมวลความรู้ ข้อค้นพบ ประสบการณ์ หรือทฤษฎีทางวิชาการ ซึ่งได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ตำรา เอกสาร การวิจัย เป็นต้น นอกจากนี้ควรนำเสนอเนื้อหาที่สื่อให้เห็นถึงแนวคิดใหม่ ยังไม่เคยมีใครเขียนถึงมาก่อน เพราะงานทางวิชาการควรเป็นงานในลักษณะการค้นพบหรือการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ โดยลักษณะเนื้อหาของงานเขียนเชิงวิชาการควรประกอบด้วย 1) การมุ่งเน้นให้ความรู้ ความคิด ความคิดเห็น และควรจะมีวิธีการเขียนที่ให้ความสะดวกในการอ่าน 2) เนื้อหาสาระสำคัญ เป็นประโยชน์ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติตามความต้องการ

ของผู้ใช้ได้ 3) ความรู้ที่เสนอจะต้องได้รับการยอมรับจากวงวิชาการเดียวกัน ซึ่งหากความรู้นั้นยังอยู่ระหว่างการโต้แย้ง จะต้องบอกสภาพของความคิดโต้แย้ง และความรู้ หรือความคิดเหล่านั้น เพื่อเป็นประเด็นให้ศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป และ 4) การลำดับเนื้อหาควรต้องมีการแบ่งหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยเป็นขั้นตอน อย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกในการลำดับความคิดของผู้อ่าน

4.2 วิธีการเขียน โดยงานเขียนทางวิชาการมุ่งเน้นเนื้อหาสาระ และข้อมูล วิธีการเขียนจึงควรมีความดึงดูดใจให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่าน ดังนั้น วิธีการที่ควรคำนึงถึงในการเขียนงานทางวิชาการ คือ การใช้ภาษาในงานเขียนซึ่งควรใช้ภาษาง่าย ๆ ชัดเจน ตรงไปตรงมา แต่ยังคงศัพท์ทางวิชาการที่จำเป็น และศัพท์บัญญัติที่ใช้กันทั่วไป ไม่ควรใช้ประโยคที่ซับซ้อนเพราะอาจทำให้การติดตามเรื่องราวยุ่งยากลำบาก ทั้งนี้ควรเรียงเรียงประโยคให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกันโดยปัจจัยสำคัญที่สามารถเขียนงานได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน คือ การวางแผนการเขียน และการวางแผนเค้าโครง

4.3 ทักษะของผู้เขียน เป็นการนำเสนอมุมมอง หรือข้อคิดเห็นของผู้เขียนนอกเหนือจากความรู้ ข้อมูล หรือทฤษฎีที่รวบรวมค้นคว้า และเรียงเรียงการนำเสนอที่สื่อถึงมุมมอง และความคิดเห็นของผู้เขียนให้ปรากฏจากการตั้งสมมติฐานแล้วหาข้อมูลพิสูจน์ หรือยืนยันสมมติฐานนั้นด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การตีความหรือการทดลองต่าง ๆ

นอกจากนี้ การอ้างอิงผลงานของผู้อื่นควรกระทำเมื่อจำเป็น เพราะหากข้อความที่เป็นความรู้พื้นฐานทั่วไป และเป็นที่ยอมรับกันดีก็ไม่จำเป็นต้องอ้างอิงคำพูดจากผู้อื่น ทั้งนี้สิ่งที่ควรตระหนักคือ คุณภาพการเขียนงานทางวิชาการไม่ได้วัดที่จำนวนหนังสือหรือเอกสารที่นำมาใช้อ้างอิง แต่ควรใช้การอ้างอิงเพื่อเป็นข้อมูลในการตีความ การโต้แย้งเพื่อหาข้อสรุป หรือเป็นการอ้างอิงเพื่อให้ผู้อ่านได้ค้นคว้าเพิ่มขึ้น และควรอ้างอิงให้ถึงแหล่งต้นตอของความรู้ ไม่ควรใช้การอ้างอิงต่อ ๆ กันมา

ขั้นตอนการเขียนงานทางวิชาการ

การเขียนงานทางวิชาการจำเป็นต้องจัดระบบการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ได้งานเขียนทางวิชาการที่มีคุณภาพ จึงแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเตรียมก่อนเขียน 2) ขั้นตอนการเขียน และ 3) ขั้นตอนการทบทวนและประเมินผลการเขียน รายละเอียดดังนี้คือ

1. **ขั้นตอนการเตรียมก่อนเขียน** เป็นขั้นตอนของการวางแผนและการกำหนดแนวทางการเขียนที่ชัดเจน ควรดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดและวิเคราะห์แนวคิดวิชาการต่าง ๆ ที่มีขอบเขตเนื้อหาสาระกว้างขวางและเพียงพอ โดยกำหนดแนวคิดของเนื้อหา ที่จะต้องมีการนำเสนอผลการค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Review Literature) เป็นเชิงลำดับที่สอดคล้องกัน

1.2 การวางโครงเรื่อง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเขียนที่จะช่วยกำหนดลักษณะและแนวทางในการเขียน เพราะเป็นการวางแผนการนำเสนอ เรียบเรียงและลำดับเนื้อหา ดังนี้

1.1.1 กำหนดประเด็นใหญ่ และประเด็นย่อยให้ครบถ้วน

1.1.2 นำประเด็นที่ได้มาทำให้เป็นหัวข้อ และจัดกลุ่มให้เป็นหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย โดยหัวข้อย่อยเป็นเนื้อหาที่สนับสนุนหัวข้อใหญ่ เช่น การอธิบาย การให้เหตุผล หรือองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งนี้ ถ้าพบว่ามีหัวข้อย่อยใดไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือหัวข้อใหญ่ให้ตัดออก

1.1.3 เรียงลำดับหัวข้อ ตามลำดับความสำคัญ หรือตามประเด็น

1.1.4 เขียนขยายความ และค้นคว้าเนื้อหา หรือรายละเอียดตามหัวข้อที่วางไว้

2. ขั้นตอนการเขียน เป็นการเรียบเรียงเนื้อหาสาระ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุด เพราะเป็นการนำเสนอแนวคิดเป็นตัวหนังสือ มีหลักสำคัญดังนี้

2.1 การใช้คำ ควรพิจารณาใช้คำเฉพาะที่เป็นภาษาเขียนเท่านั้น ซึ่งคำที่ไม่ควรใช้ในการเขียนงานทางวิชาการ มีดังนี้

2.1.1 คำย่อ และคำตัด ซึ่งการใช้คำย่อบางคำไม่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป ส่วนการใช้คำตัดมักใช้เพื่อความสะดวกในการพูด เช่น ใช้ มหาลัย แทน มหาวิทยาลัย หรือ ผู้ว่าฯ แทน ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นต้น

2.1.2 คำภาษาต่างประเทศ ตามหลักการเขียนคำประเพณีนี้ไม่ควรใช้ ควรยึดการใช้ภาษาไทยให้มากที่สุด บางคำที่รู้จักกันดีโดยการทับศัพท์ ก็ใช้คำทับศัพท์ แต่ถ้าเป็นคำที่มีการบัญญัติศัพท์ และใช้คำไทยอย่างแพร่หลายแล้วก็ควรใช้คำไทย เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) สมมติฐาน (Hypothesis) หรือ สังกะสี (Zinc) เป็นต้น หากเป็นคำที่ยังไม่รู้จักทั่วไปอาจแปลเป็นคำไทยแล้ววงเล็บภาษาอังกฤษไว้เมื่อกล่าวถึงครั้งแรก หรืออาจเขียนทับศัพท์ตามสำเนียงการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นแล้ววงเล็บภาษาอังกฤษไว้เมื่อกล่าวถึงครั้งแรกเช่นกัน

2.1.3 คำที่มีความซ้ำกัน เช่น “วางแผนล่วงหน้า” ควรตัดคำว่า “ล่วงหน้า” ออก เพราะยังคงได้ใจความครบถ้วน และจะทำให้ข้อความกระชับขึ้น

2.1.4 คำที่เป็นภาษาพูด คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง เป็นคำที่ไม่ควรใช้ในงานเขียน เช่น คำว่า “ยังงี้” ควรเขียนว่า “อย่างไร” คำว่า “เยอะ” ควรใช้ว่า “มาก” เป็นต้น รวมทั้งคำภาษาถิ่น และคำสแลงก็ไม่ควรใช้ เพราะความหมายไม่ชัดเจน

2.1.5 คำหุรหุรา เป็นคำที่ผู้เขียนพยายามใช้หรือสร้างคำซึ่งอาจแสดงว่าผู้เขียนรู้ศัพท์มากแต่เกินความจำเป็น ควรใช้คำสามัญธรรมดาที่เป็นภาษาเขียน เช่น คำว่า “โลหิต” ควรใช้ว่า “เลือด” เป็นต้น

2.1.6 ใช้คำผิดประเภท และผิดความหมาย เช่น ใช้คำนามเป็นคำกริยา หรือคำที่มีความหมายคล้ายกันแต่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ เช่น “สถานะ” กับคำว่า “ฐานะ” เป็นต้น

2.1.7 สะกดผิด ควรตรวจสอบทันทีหากเกิดความไม่มั่นใจเพราะจะลดค่าความน่าเชื่อถือของงานเขียนเป็นอย่างยิ่ง

2.1.8 คำบุพบท ควรใช้เท่าที่จำเป็น เช่น คำว่า ใน ของ ดังตัวอย่าง ศัตรูของพืช เขียนว่า ศัตรูพืช ก็ได้ความครบ หรือคำว่า เหตุการณ์ในปัจจุบัน ใช้ว่า เหตุการณ์ปัจจุบัน เป็นต้น ก็สื่อสารได้ชัดเจน ไม่ทำให้ประโยครุงรัง

2.2 การใช้ประโยค เป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารและการแสดงความคิดที่สมบูรณ์โดยองค์ประกอบของประโยคมีอย่างน้อย 2 ส่วน คือ ประธานและกริยา ซึ่งสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการเขียนประโยค คือ ความชัดเจน รัดกุม การเรียงลำดับคำขยายถูกต้อง และการใช้วรรคตอนถูกต้อง ทั้งนี้

ผู้เขียนควรศึกษาหลักการใช้คำเชื่อม และคำสันธานต่าง ๆ เช่น คำว่า “ที่” กับคำว่า “ซึ่ง” คำว่า “และ” กับคำว่า “แต่” คำว่า “ทั้ง... และ” “เพราะ...จึง” “แม้ว่า...แต่” เป็นต้น

2.3 การย่อหน้า มีหลักสำคัญคือ ข้อความส่วนหนึ่งที่มีเนื้อหา ใจความสำคัญเรื่องเดียว และมีประโยคขยายใจความสำคัญจะมีที่บรรทัดก็ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา จะต้องมีความเป็นหนึ่งของเนื้อหา มีการลำดับเนื้อหาความคิดที่สอดคล้องต่อเนื่องกัน และมีการเน้นย้ำความคิดสำคัญ ดังนั้น เมื่อต้องการเขียนความคิดสำคัญใหม่ก็ควรขึ้นย่อหน้าใหม่

2.4 คำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค หรือย่อหน้าจำเป็นต้องใช้คำเชื่อมที่ถูกต้อง โดยใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ซึ่งหากเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องจะช่วยแสดงความสัมพันธ์ความคิดของผู้เขียนให้เกิดความต่อเนื่อง การนำเสนอความคิดเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และทำให้งานเขียนมีความน่าอ่าน

2.5 การเว้นวรรคในการเขียนงานวิชาการ มีหลักการที่สำคัญคือ เว้นวรรคเมื่อจบประโยค ซึ่งควรเว้นวรรคเพื่อแสดงการขัดจังหวะ หรือพักในกระแสความคิด หรือแยกส่วน เช่น แยกส่วนขยายออกจากส่วนประธาน และกริยา เป็นต้น เพื่อมุ่งให้อ่านได้สะดวก

นอกจากนี้ ยังมีข้อปลีกย่อยอื่น ๆ ที่ควรพิจารณาควคู่ไปด้วยคล้ายกับในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (จะเว้นวรรคหลังเครื่องหมาย . , ; : ! ?) ดังนั้น ควรเว้นวรรคทั้งหน้า และหลังคำ หรือวลี รวมทั้งควรแยกประโยค หรือวลี ซึ่งขยายภาคประธาน และภาคแสดงไว้เป็นสัดส่วนต่างหาก

3. ขั้นตอนการทบทวน และประเมินผลการเขียน เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเขียน ซึ่งควรประเมินผลการเขียนว่าได้นำเสนอเนื้อหาสาระตรงจุดมุ่งหมาย มีวิธีการเขียน การเสนอแนวคิดที่เหมาะสม การยกตัวอย่าง การอ้างอิงถูกต้อง และครบถ้วน ทั้งนี้ การประเมินอาจทำด้วยตัวเอง หรือให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้อ่านวิจารณ์ แล้วจึงแก้ไขจะทำให้งานเขียนทางวิชาการมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ

การเสนอหัวข้อ คำโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อควรปฏิบัติในการจัดพิมพ์เอกสารเพื่อเสนอคำโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ และวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ มีรายละเอียดดังนี้

1. การเสนอหัวข้อ คำโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ และการสอบปากเปล่า

1.1 นักศึกษายื่นคำร้องเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระต่อหลักสูตร เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหัวข้อ และร่วมกันเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

1.2 หลักสูตรแจ้งผลการพิจารณาในข้อ 1.1 ต่อคณะ และงานบัณฑิตศึกษา

1.3 งานบัณฑิตศึกษาเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

1.4 นักศึกษายื่นคำร้องขอสอบคำโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระต่อหลักสูตร คณะ และงานบัณฑิตศึกษา

1.5 งานบัณฑิตศึกษาเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

1.6 นักศึกษานำเสนอเค้าโครงการค้นคว้าอิสระต่อคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระเพื่อพิจารณา โดยเปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ตามความเหมาะสม

1.7 คณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแจ้งผลการพิจารณาต่องานบัณฑิตศึกษาและคณะ ภายใน 2 สัปดาห์ นับจากวันที่สอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณา “อนุมัติ” เค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยให้ปรับปรุงแก้ไข ให้นักศึกษาดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ทุกประการ และส่งเล่มเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ต่องานบัณฑิตศึกษา ภายใน 30 วัน นับจากวันที่สอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ และในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณา “ไม่อนุมัติ” เค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ให้นักศึกษาดำเนินการตั้งแต่ข้อ 1.4

2. รูปแบบของเค้าโครงวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ปกหัวข้อวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

2.2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement of the Problem) (โดยย่อ)

2.3 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective(s))

2.4 สมมติฐานการวิจัย/คำถามการวิจัย (Hypothesis(es))

2.5 ขอบเขตการวิจัย (Scope of Study)

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature Review) (เฉพาะโครงร่างหรือ Outline หัวข้อ)

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

2.8 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) (โดยย่อ)

2.9 นิยามศัพท์เฉพาะ (Definitions)

2.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Research Contribution)

2.11 บรรณานุกรม (Reference (s))

3. นักศึกษาที่จะเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระได้ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ดังนี้

3.1 นักศึกษาปริญญาโท ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ก่อนสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายไม่น้อยกว่า 90 วัน หรือเค้าโครงการค้นคว้าอิสระก่อนสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายไม่น้อยกว่า 60 วัน

3.2 นักศึกษาปริญญาเอกมีสิทธิเสนอเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ นับแต่มีสถานสภาพเป็นนักศึกษาปริญญาเอก ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุมัติเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ก่อนสอบดุษฎีนิพนธ์ขั้นสุดท้ายไม่น้อยกว่า 270 วัน

4. นักศึกษาส่งเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และประธานหลักสูตร อย่างช้าก่อนสิ้นภาคการศึกษาปกติที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนนับแต่เริ่มเข้าศึกษา มิฉะนั้นจะต้องลงทะเบียนรักษาสถานภาพนักศึกษาในภาคการศึกษาต่อไป

5. การเปลี่ยนแปลงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

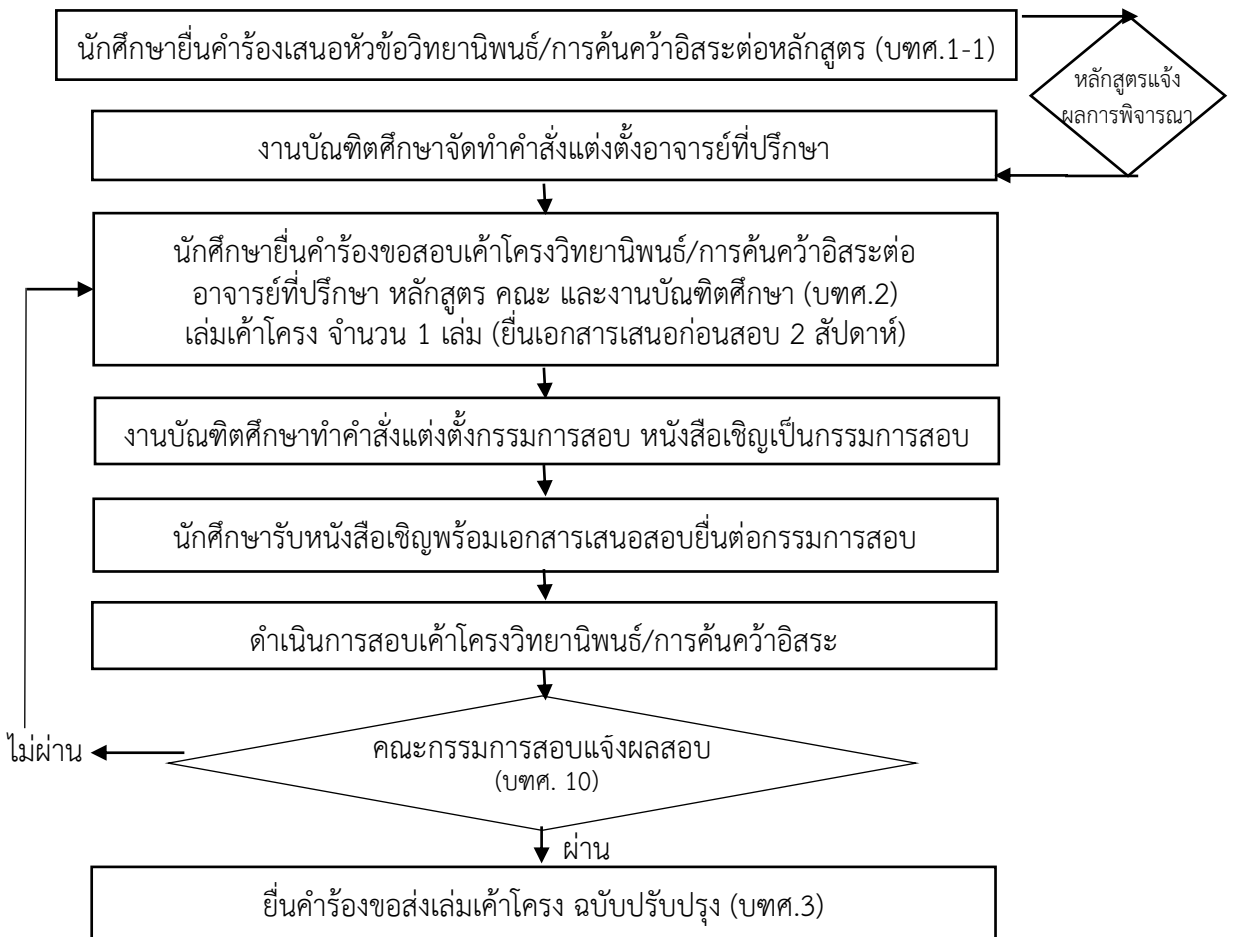
5.1 การเปลี่ยนแปลงเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ที่ได้รับอนุมัติแล้วไม่เกินร้อยละ 50 ของเนื้อเรื่องโดยรวม ให้ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ (บทศ.1-2) เพื่อขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ประธานหลักสูตร คณะบดี คณะผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ทั้งนี้ การนับเวลา 60 วัน หรือ 90 วัน ตามข้อ 1 นั้นให้นับจากวันที่ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ในครั้งแรก

5.2 การเปลี่ยนแปลงเรื่องของวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ นักศึกษาต้องส่งเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เรื่องใหม่และปฏิบัติตามข้อ 5.1 หรือ 5.2 ทั้งนี้การนับ 60 วัน หรือ 90 วัน ตามข้อ 1 นั้น ให้นับจากวันที่ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ฉบับหลังสุด

6. การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดในคู่มือวิทยานิพนธ์ของงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ฉบับที่ใช้บังคับในขณะนั้น

7. ขั้นตอนการเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ดังภาพ 1

ภาพ 1 ขั้นตอนการเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

8. รูปแบบการพิมพ์เค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

8.1 นอกจากเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระจะประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในคู่มือวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้ว อาจจะมีเพิ่มเติมหัวข้ออื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม เช่น นิยามศัพท์ (ทั้งศัพท์เฉพาะ และศัพท์ปฏิบัติการ) และงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย เป็นต้น

8.2 การเรียงลำดับหัวข้อให้เรียงตามลำดับที่ระบุไว้ในคู่มือวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ หรือในลำดับอื่นได้ตามความเหมาะสม

8.3 ในกรณีที่เขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เป็นภาษาไทย ไม่ต้องใส่ข้อความภาษาอังกฤษต่อท้ายหัวข้อภาษาไทย

8.4 กระดาษที่ใช้พิมพ์เค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นกระดาษสีขาว ขนาด A4 ชนิดไม่ต่ำกว่า 80 แกรม

9. นักศึกษาเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระเพื่อยื่นขอสอบต่องานบัณฑิตศึกษา ล่วงหน้า 10 วัน ก่อนวันกำหนดสอบ โดยจำนวนเล่มที่เสนอให้มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการสอบ โดยเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ มีองค์ประกอบดังนี้

9.1 ปกเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ปกเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

9.2 สารบัญ

ตัวบ่งบอกหัวเรื่องสำคัญที่อยู่ภายในเล่มว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง อยู่ที่หน้าใดของเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

9.3 บทที่ 1 บทนำ

9.3.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement of the Problem)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา คือ ที่มาและความสำคัญของปัญหาที่จะศึกษา ซึ่งผู้เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระต้องเสนออย่างชัดเจนและกะทัดรัด อธิบายเหตุผลที่ต้องการศึกษาปัญหานั้น พร้อมทั้งชี้แจงว่าการวิจัยครั้งนี้จะช่วยแก้ปัญหาข้างต้นได้มากน้อยเพียงไร ในส่วนนี้อาจมีการนำเสนอภาพ ตารางตามความเหมาะสม ตลอดจนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

9.3.2 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective(s))

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นจุดมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งผู้เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระต้องการจะศึกษาค้นคว้า เพื่อหาคำตอบ อาจหมายถึงอะไร เมื่อใด ที่ไหน ทำไม และอย่างไร

9.3.3 สมมติฐานการวิจัย/คำถามการวิจัย (Hypothesis(es))

สมมติฐานการวิจัย/คำถามการวิจัย คือ ข้อเสนอแนะที่ผู้เสนอวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระได้กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางสำคัญในการเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยบางประเภทหรือบางเรื่องอาจจะไม่มีการกำหนดสมมติฐานก็ได้

9.3.4 ขอบเขตการวิจัย (Scope of Study)

ขอบเขตการวิจัย คือ การระบุขอบข่ายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ บุคคล หรือองค์การ สถานที่ และช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งจะทำการศึกษาในที่นี้ให้ระบุให้ครอบคลุมหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ขอบเขตตัวแปร
- 3) ขอบเขตเนื้อหา
- 4) ขอบเขตระยะเวลา

9.3.5 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

กรอบแนวคิดการวิจัย เป็นการนำเสนอภาพรวม ๆ ของงานวิจัยที่ผู้วิจัยจะทำได้ โดยกำหนดออกมาให้เห็นรูปธรรมชัดเจน จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร ตำรา ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม แล้วนำเสนอหรือสรุปเป็นภาพรวมให้ชัดเจนให้ถ่ายทอดความเข้าใจในปัญหาและวิธีการวิจัย

9.3.6 นิยามศัพท์เฉพาะ (Definitions)

นิยามศัพท์เฉพาะ คือ การกำหนดความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยให้มีความหมายที่ชัดเจน รัดกุม และเป็นที่ยอมรับตรงกัน ในการวิจัยจะมีตัวแปร (Variables) หรือคำศัพท์เฉพาะ (Terms) ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องให้คำจำกัดความอย่างชัดเจน ไม่เช่นนั้นแล้วอาจมีการแปลความหมายไปได้หลายทาง คำนิยามนิยามศัพท์เฉพาะจึงเป็นการให้ความหมายของคำในลักษณะที่วัดได้ สังเกตได้ เพื่อให้มีความหมายที่แน่นอน มีขอบเขตเป็นอย่างเดียวกัน จะได้ไม่เกิดความคลาดเคลื่อนในการวิจัย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตรงกัน การให้ความหมายของคำในเชิงปฏิบัติการจะต่างไปจากความหมายเชิงทฤษฎี คือ นิยามปฏิบัติการจะเน้นที่การวัด การสังเกตที่ปฏิบัติได้ แต่ต้องไม่ขัดกับความหมายเชิงทฤษฎี

9.3.7 ข้อจำกัดในการวิจัย (ถ้ามี)

ข้อจำกัดในการวิจัย เป็นการระบุอุปสรรคในการดำเนินการวิจัยที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

9.3.8 ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี)

ข้อตกลงเบื้องต้น เป็นข้อตกลงที่จะต้องยอมรับในเบื้องต้นของการดำเนินการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

9.3.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Research Contribution)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ ส่วนที่ผู้วิจัยคาดหวังว่างานวิจัยนั้น ๆ จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาที่เกี่ยวข้องและสังคมอย่างไรบ้าง

9.4 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature Review)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการบรรยายข้อมูลความรู้เดิม ผลการวิจัย ตลอดจนแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการวิจัย ซึ่งได้จากการตรวจสอบหนังสือ ตำรา เอกสาร และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ทั้งของไทยและต่างประเทศ ผู้วิจัยสามารถใช้ฐานความคิดจาก

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตั้งสมมติฐานการวิจัย และกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะได้จากการเรียบเรียงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้

9.5 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

วิธีการวิจัย คือ วิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยใน 6 ประการตามลำดับ คือ

9.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในบางครั้งหัวข้อของงานวิจัยได้ครอบคลุมถึงกลุ่มประชากรที่มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อทำการเก็บข้อมูลจริงแล้วผู้วิจัยเห็นว่าไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะสามารถเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ดังนั้น จึงมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดและผลที่ได้ก็สามารถอ้างอิงประชากรทั้งหมดได้ การอธิบายถึงกลุ่มตัวอย่างควรที่จะให้รายละเอียดหรือคุณลักษณะของประชากรก่อน และต่อด้วยกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งควรประกอบด้วยขนาดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างออกมาจากกลุ่มประชากร เช่น การสุ่มตัวอย่าง เป็นต้น

9.5.2 แบบแผนการวิจัย

เป็นส่วนที่แจ้งถึงแบบแผนที่ผู้วิจัยจะใช้เป็นแบบในการวิจัย ซึ่งในการวิจัยนั้นจะมีแบบแผนการวิจัยหลาย ๆ แบบ ผู้วิจัยต้องกำหนดแบบแผนการวิจัยให้สอดคล้องกับการวิจัยของตนเอง

9.5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นการแจ้งถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยปกติการวิจัยเชิงสำรวจเครื่องมือที่ใช้มักจะเป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์หรือสังเกต ซึ่งในการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยควรเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดของการวิจัย

9.5.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เป็นการอธิบายถึงขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเขียนในหัวข้อนี้ผู้วิจัยควรอธิบายถึงที่มาของเครื่องมือ การพัฒนาเครื่องมือที่ครอบคลุมถึงการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

9.5.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นส่วนที่แจ้งวิธีการที่กำหนดไว้ตามลำดับขั้นตอนการวิจัยเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การระบุประชากร การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แผนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแผน การวิจัย เป็นต้น วิธีเก็บข้อมูลต่าง ๆ อาทิ การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ การสัมภาษณ์ และการสังเกต เป็นต้น

9.5.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยควรกล่าวถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการสถิติ ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการ เช่น mean t-test หรือ Chi-square เป็นต้น

9.6 บรรณานุกรม (Reference (s))

บรรณานุกรม คือ ส่วนที่แสดงรายการเอกสารและสิ่งอ้างอิงต่าง ๆ ที่ได้อ้างอิงไว้ทั้งหมด วิธีการเขียนให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

ทั้งนี้ การวิจัยเชิงคุณภาพอาจกำหนดองค์ประกอบหัวข้ออื่นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

การสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

นักศึกษาเสนอวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์เพื่อยื่นขอสอบต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ประธานหลักสูตร คณบดีคณะผู้รับผิดชอบหลักสูตร และงานบัณฑิตศึกษาล่วงหน้า 2 สัปดาห์ ก่อนวันกำหนดสอบ โดยจำนวนเล่มที่เสนอให้มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการสอบ โดยวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ มีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระเป็นผลงานจากการค้นคว้าทดลองและวิจัยในหัวข้อใด ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีคุณค่าสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือเป็นข้อมูล สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกันต่อไปได้ ดังนั้น จึงนับว่าการเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่ง สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแต่ละคนจะต้องทำเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีคำแนะนำทั่วไปดังต่อไปนี้

1.1 นักศึกษาควรศึกษาขั้นตอนของการเสนอวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระอย่างละเอียดนับตั้งแต่การเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ การเสนอโครงเค้าวิทยานิพนธ์ ไปจนถึงการลงทะเบียน และการเขียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระตามคำแนะนำในคู่มือฉบับนี้

1.2 หัวข้อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องสอดคล้องกัน และอยู่ในขอบข่ายของสาขาวิชา ซึ่งได้ตรวจสอบแล้วว่าไม่ซ้ำซ้อนกับผู้อื่น

1.3 การเขียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระควรเรียบเรียงให้สอดคล้องกับเค้าโครงควรเขียนด้วยความตั้งใจ ใช้ภาษาที่ดี อ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และแสดงความคิดอย่างมีเหตุผล การใช้คำ การเขียนตัวสะกดและคำศัพท์เฉพาะให้เป็นไปตามพจนานุกรมและคำศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน เลือกใช้คำตรงกับความหมายที่ต้องการ เขียนเป็นประโยคสั้น ๆ ไม่วกวนหรือสับสน ให้ได้ใจความชัดเจนและเชื่อมความอย่างต่อเนื่อง ละเว้นการใช้ภาษาฟุ่มเฟือย การย้าคำหรือย้าข้อความไร้ประโยชน์ การเขียนในแต่ละหัวข้อควรตรงตามความหมายของหัวข้อนั้น ๆ เช่น คำนำ การตรวจเอกสาร อุปกรณ์และวิธีการ ตาราง เป็นต้น ข้อความในแต่ละย่อหน้าเป็นเรื่องเดียวกัน

1.4 เอกสารและสิ่งอ้างอิงทุกรายการที่อ้างถึงในวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ให้รวมไว้ในส่วนบรรณานุกรม เพื่อให้ผู้สนใจสามารถติดตามค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ดังนั้นการเขียนบรรณานุกรมจึงควรให้รายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารและสิ่งอ้างอิงเหล่านั้นเพียงพอและถูกต้องที่สุดดังที่ระบุในบทที่ 4 ทั้งนี้ เอกสารและสิ่งอ้างอิงที่อ้างถึงทุกรายการต้องมีปรากฏในบรรณานุกรม

1.5 วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ เป็นเอกสารที่แสดงคุณภาพของการค้นคว้าวิจัย และเป็นการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาคควรตรวจร่างวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ก่อนที่จะเสนออาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วทำการแก้ไขตามคำแนะนำจนเรียบร้อยดีแล้วจึงนำเสนองานบัณฑิตศึกษา เพื่อขออนุมัติสอบจบวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

2. การตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์

เมื่อนักศึกษาจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระที่มีขนาดและรูปแบบตามคู่มือวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระของงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และได้ผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายเรียบร้อยแล้ว นักศึกษาสามารถขอรับการตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระจากงานบัณฑิตศึกษาได้ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 การตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์หลังสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย

2.1.1 ยื่นคำร้องขอตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ (บพศ.7) พร้อมวิทยานิพนธ์ 1 เล่ม (ไม่ต้องเข้าปก) พร้อมใบรับรองวิทยานิพนธ์และบทคัดย่อ (อาจารย์ไม่ต้องลงนาม) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) ประธานหลักสูตร คณบดีคณะผู้รับผิดชอบหลักสูตร และงานบัณฑิตศึกษา **ภายใน 30 วัน** หลังจากสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย

2.1.2 หลังจากยื่นคำร้องขอตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ **ประมาณ 4 สัปดาห์** ให้ นักศึกษามารับผลการตรวจสอบรูปแบบพร้อมวิทยานิพนธ์คืน

2.1.3 เมื่องานบัณฑิตศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ทั้งบทคัดย่อ และใบรับรองวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระเรียบร้อยแล้ว ให้ นักศึกษาดำเนินการดังนี้

1) นักศึกษาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ลงนามในบทคัดย่อ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ มุมล่างขวาทุกหน้า พร้อมยื่นคำร้อง (บพศ.8) ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ประธานหลักสูตร คณบดีคณะผู้รับผิดชอบหลักสูตร งานบัณฑิตศึกษา

2) นักศึกษาเสนอคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ลงนามอนุมัติในใบรับรอง ยกเว้นตำแหน่งสุดท้าย (รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี) งานบัณฑิตศึกษาจะเสนอลงนาม เมื่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาอนุมัติให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษา

3. การส่งต้นฉบับวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

3.1 ส่งเอกสารประกอบต้นฉบับวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

3.1.1 คำร้องขอส่งต้นฉบับวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ (บพศ.12) เสนอคำร้องผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) ประธานหลักสูตร คณบดีคณะผู้รับผิดชอบหลักสูตร และงานบัณฑิตศึกษา

3.1.2 คำร้องการตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์ (บพศ.13) และเอกสารการยอมรับให้ตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ หรือเอกสารที่ตีพิมพ์แล้ว เสนอคำร้องต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) และงานบัณฑิตศึกษา

3.1.3 คำร้องขอส่งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (บพศ.8) โดยในบทคัดย่อมีอาจารย์ที่ปรึกษา ลงนามในบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มุมล่างขวาทุกหน้า เสนอคำร้องต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ประธานหลักสูตร คณบดีคณะผู้รับผิดชอบหลักสูตร และงานบัณฑิตศึกษา

3.1.4 คำร้องขอสำเร็จการศึกษา 1 ฉบับ (บพศ.9) โดยแนบเอกสารดังนี้

1) สำเนาบัตรประชาชน 1 ฉบับ

- 2) สำเนาทะเบียนบ้าน 1 ฉบับ
- 3) สำเนาวุฒิการศึกษาเดิม 1 ฉบับ
- 4) กรณีเปลี่ยนชื่อ-สกุล ให้แนบสำเนาเอกสารหลักฐานการเปลี่ยนชื่อ-สกุล 1

ฉบับ

- 5) สำเนาใบตอบรับการตีพิมพ์บทความ 1 ฉบับ
- 6) สำเนาทศความวิจัยที่ผ่านการนำเสนอ หรือเผยแพร่เรียบร้อยแล้ว (ถ้ามี)
- 7) แนบใบกรอกข้อมูลใช้สำหรับติดต่อนักศึกษา เพื่อแจ้งการเข้ารับ

พระราชทานปริญญาบัตร

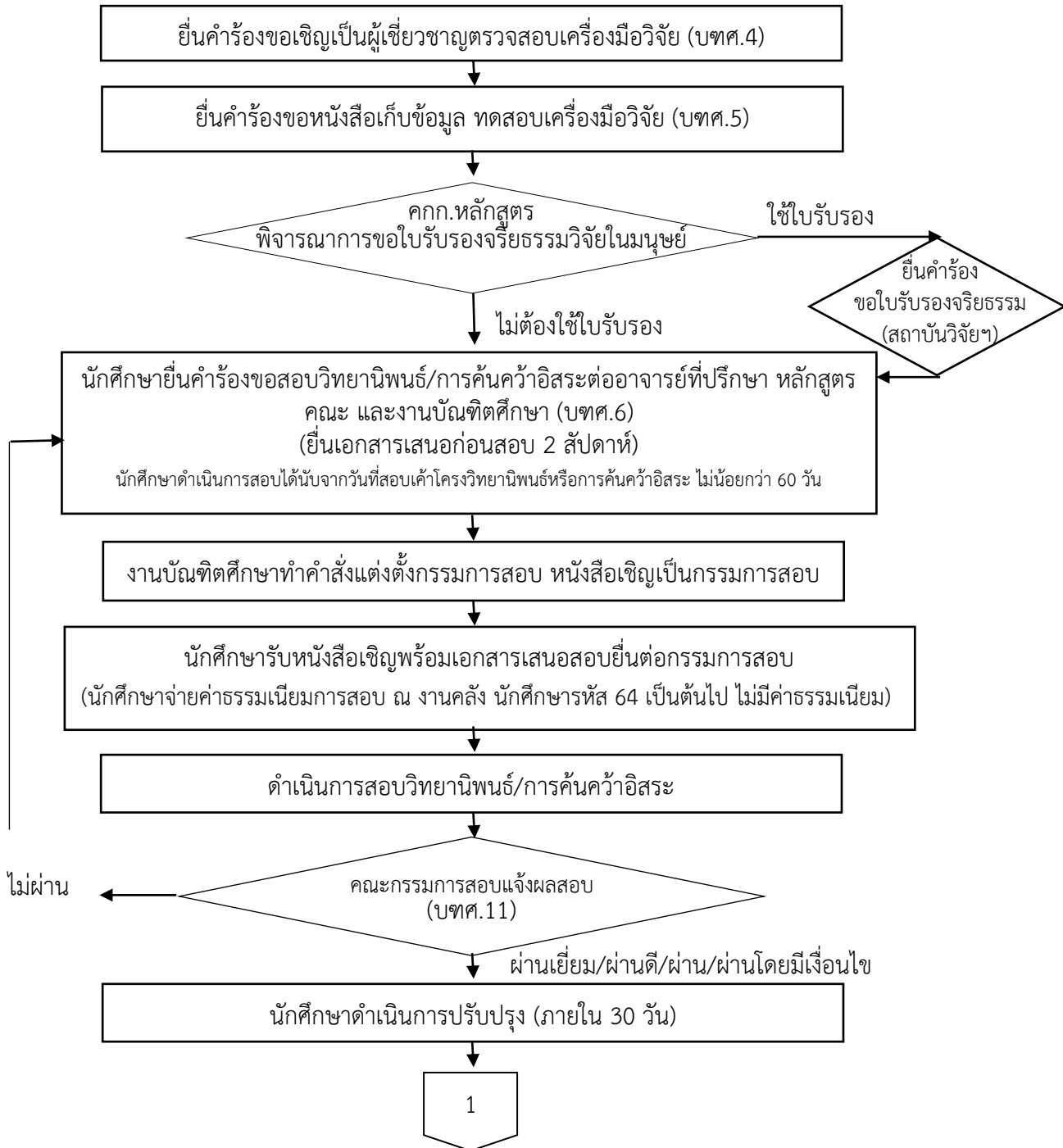
3.1.5 แผ่นซีดี (CD) บันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ 2 แผ่น

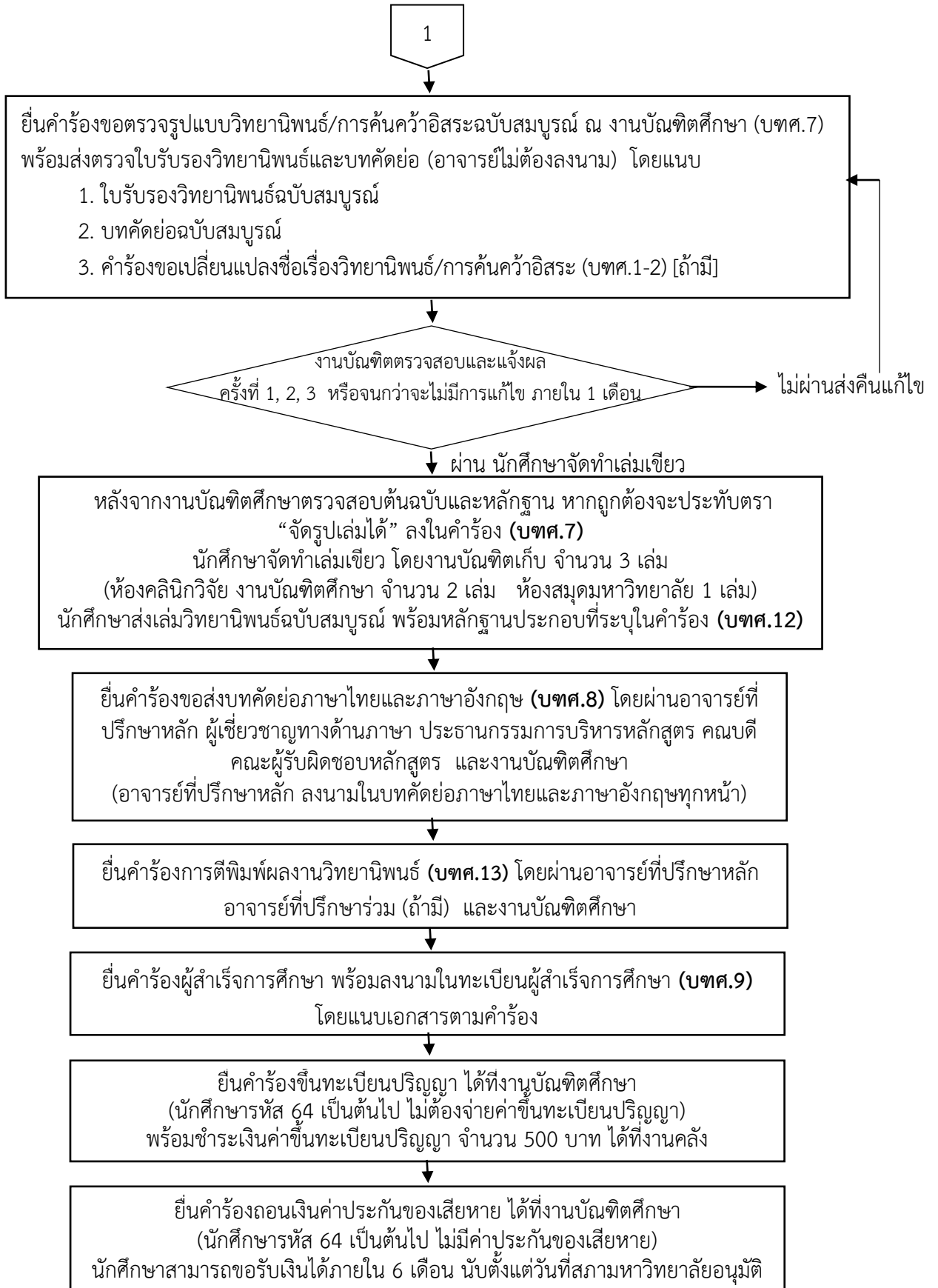
3.1.6 สื่อประกอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี) เช่น สไลด์ เทป วีดิทัศน์

3.2 นักศึกษาติดตามผลการตรวจรับรูปเล่มวิทยานิพนธ์ตามวันทำงานบัณฑิตศึกษานัดหมาย ประมาณ 3 วันทำการ หากวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระมีข้อบกพร่องและ/หรือนักศึกษาส่งหลักฐานไม่ครบถ้วนตามขั้นตอนงานบัณฑิตศึกษาจะไม่ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

3.3 เมื่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระลงนามอนุมัติใบรับรองวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษานำต้นฉบับวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระจัดทำรูปเล่ม/แผ่นซีดีวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระตามจำนวนที่งานบัณฑิตศึกษากำหนด จำนวน 3 เล่ม (ห้องสมุดมหาวิทยาลัย 1 เล่ม, ห้องคลินิกวิจัย งานบัณฑิตศึกษา จำนวน 2 เล่ม)

4. ขั้นตอนการเสนอวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ดังภาพ 2

ภาพ 2 ขั้นตอนการเสนอวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ